Allahs felfria val

All beröm hör till Allah, världarnas Herre. Jag vittnar om att ingen har rätt till vara att dyrkad utom Allah, ensam, utan medhjälpare. Och jag vittnar om att Mohammed är hans slav och hans budbärare.

Vidare:

Sannerligen så är Allaah, den Felfrie, den Högste, den som är ensam om att skapa och att välja.

Allah den Högste sade:

”Och din Herre skapar det som han vill och han väljer ut (det han vill), inget val har de. Felfri är Allaah och upphöjd över alla medhjälpare som de tillskriver honom.” [Surat al-Qasas 28:68]

Och det som menas här med ”väljer” är att ta i anspråk och att välja ut.

Och Hans uttalande ”inget val har de” betyder att detta val inte ligger hos dem, så precis så som han är ensam i att skapa, så är han ensam i att välja, då han är mer kunnig gällande allt som har att göra med hans val.

Så som Han den Högste sade:

”Allaah vet bäst var han bör placera hans budskap.” [Surat al-An’am 6:124]

Och som Han, den Högste, sade:

”Och de sade: Varför är inte denna Koran nersänd till en mäktig man från de två byarna? Är det dem som fördelar din Herres barmhärtighet? Det är Vi som har portionerat ut deras levebröd bland dem i denna värld, och vi har gett några av dem högre nivåer än andra.” [Surat az-Zukhruf 43:31 – 32]

Så Han, den Felfrie, sa att det inte är dem som väljer, och Han informerade att valet ligger hos den som fördelade levebrödet bland dem, och att han har gett några av dem högre nivåer än andra.

Och Hans uttalande:
”Felfri är Allah och upphöjd över alla medhjälpare som de tillskriver honom

(shirk).” [Surat al-Qasas 28:68]

Han förklarar sig vara fri från det som skulle innebära att de har någon delaktighet, som t.ex. att de föreslår eller väljer. Och i den shirk (avguderi) som nämns (i versen) ovanför, har inte skapandet tillskrivits till någon annan än Han, så det kan inte vara det som är orsaken till att Han friskriver sig från shirk (utan det är i väljandet som de begått shirk).

Och denna vers nämns efter Hans uttalande:

”Och den Dag då Han kallar fram dem och frågar: ”Vilket svar gav ni budbärarna?” Då skall alla tankar och argument vara utplånade ur deras medvetande och de kan inte heller be varandra om råd. Men för den som känner ånger och antar tron och därefter lever ett rättskaffens liv, han kommer då att vara bland de lyckade. Och din Herre skapar det som han vill och han väljer ut (det han vill), inget val har de.” [Surat al-Qasas 28:67]

Och precis så som han skapade dem (mänskligheten) valde han ut dessa (de lyckade) från dem, och detta val grundar sig på Hans, den Felfries, vishet, och på Hans kunskap om vem som är lämplig för det, inte baserat på dessa människors val eller förslag.

Och detta urval, i denna värld, är ett av de väldigaste tecknen på hans Herravälde, och de största vittnesbörden för att Hans enhet och Hans perfekta egenskaper, och på hans budbärares ärlighet.

Och till det hör hans val av de utvalda bland änglarna.

Så som profeten frid vare över honom sade:

”Oh Allaah! Herren av Gabriel, Mikael och Israfil! Grundaren av himlarna och jorden! Du som har kunskap om det fördolda och det bevittnade! Du dömer mellan ditt slavar i det som de tvistar om, vägled mig till sanningen som de tvistar om, för sannerligen vägleder Du den Du vill till en spikrak väg.” [Muslim (770)]

Och även Hans, den Felfries, val av profeterna ur Adams avkommor (mänskligheten), och Hans val av Sändebuden ur dem (ur profeterna), och Hans val av ”de Ihärdiga” från dem – och det är de fem som nämns i Surat al-Ahzab (33:7) och ash-Shu’ara (42:13), och Hans val av de ”två Nära vännerna” från dem: Abraham och Mohammed – må Allaah prisa och välsigna dem båda och alla profeter och budbärare.

Och till det hör även hans val av Isma’ils avkommor från Adams avkommor, sedan Hans val

av Kanans avkommor från Khuzeima, sedan Hans val av Quraish från Kanans avkommor, och från Quraish valde han Hashims avkommor.

Sedan från Hashims avkommor valde han den ädlaste av Adams avkommor – Mohammed, må Allaah prisa och välsigna honom. Och Han valde hans nation utav alla nationer. Så som det nämns i (Imam Ahmads) al-Musnad på från Mo'awia Ibn Haidah i en hadith med en återberättarkedja som är kopplad till profeten:

"Ni fullbordar sjuttio nationer. Ni är den bästa av dem och den mest ädla hos Allaah." [Imam Ahmeds Musnad 5/5]

Och det rapporteras i "al-Bazzars Musnad", i Abo ad-Dardas hadith:

Sannerligen sa Allaah, den Felfrie, till Jesus Marias son:
– Jag kommer efter dig att föra fram ett folk som när något som de uppskattar händer dem prisar de Allaah och tackar honom, och om något som de ogillar händer dem, hoppas de på en belöning (från Allaah) och är tålmodiga, utan mildhet eller kunskap. Han sa: Herre! Hur kan de vara utan mildhet eller kunskap? Han sade: Jag ger dem från min mildhet och min kunskap.

Allah har valt ut det bästa till sig själv

Och det som menas är att Allaah, den Felfrie, har valt ut det bästa av varje slag, och tagit det i anspråk, för sannerligen är Han den Felfrie och Upphöjde god, och Han älskar endast det goda, och Han accepterar endast tal och gärning och välgörenhet som är god.

Och med detta kan vi veta vad som innebär lycka eller fördärv för en tjänare, för sannerligen, den gode passar endast ihop med det goda och är inte nöjd med något annat, och han finner inte lugn med något annat, och hans hjärta finner inte ro i något annat.

Han säger det som är gott, vilket är det enda talet som stiger till Allaah. Och han är den mest avvisande mot skamlöst tal och lögn, och baktal, och skvaller, och förtal, och att vittna falskt och allt uselt tal.

Och på samma sätt så gillar han endast att göra de goda sakerna. Och det är de handlingar som är goda enligt både de oförstörda naturliga tillstånden och de profetiska lagarna, och som de sunda intellekten bekräftar. Som t.ex. att endast dyrka Allah utan tillskriva Honom några medhjälpare, att ge Hans nöjdhet företräde till ens egna begär, att kämpa för Hans kärlek, och att vara god mot Hans skapelse i den mån man kan och att behandla dem på det sätt som man skulle vilja bli behandlad.

Och han har de bästa karaktärsdragen, som mildhet, värdighet, tålamod, barmhärtighet, lojalitet, ärlighet, och ett friskt hjärta, och ödmjukhet, och att han inte visar sig svag eller kuvad för någon annan än Allaah.

Likaså väljer han endast den bästa och renaste maten, och det är det som är tillåtet och hälsosamt och som utvecklar kroppen och själen på det bästa sättet utan några skadliga biverkningar.

Likaså väljer han endast att gifta sig med de bästa, och den bästa umgängeskretsen.

En sådan person är en av dem som Allaah sade om dem:

Till de som vars liv änglarna tar i ett gott tillstånd säger de: **”Må ni välsignas, träd in i paradiset på grund av det (goda) som ni brukade göra.”** [Surat an-Nahl 16:32]

Och en av paradisets väktare säger till dem:

”Må ni välsignas! Ni har varit goda, så träd in här för evigt. ” [Surat az-Zumar 39:73]

Och partikeln ”så” i den här meningen betyder att det finns ett orsaksförhållande, dvs. ”träd in på grund av er godhet.

Och Allaah, den Högste, säger:

”Det onda är för de onda, och de onda är för det onda. Och det goda är för de goda, och de goda är för det goda. De är fria från det som anklagas för (av de onda), för dem finns generöst med förlåtelse och försörjning.” [Surat an-Nor 24:26]

Det har förklarats att denna vers betyder att de onda människorna förtjänar det onda talet (att talas ont om), och att de goda människorna förtjänar det goda talet (att talas gott om).

Och det har även förklarats att denna vers betyder att de goda männen förtjänar de goda kvinnorna, och vice versa. Och den omfattar båda förklaringarna och mer.

Och Allaah, den Felfrie, har placerat det goda, i alla dess former, i paradiset. Och Han har placerat det onda, i alla dess former, i elden. Så en boplats är uteslutande för det goda, och en boplats är uteslutande för det onda. Och i en boplats beblandas de goda och de onda, och den boplatsen är denna värld. Så när dagen av återvändo kommit, så kommer Allaah att klargöra vilka som är de goda och vilka som är de onda, och då kommer det finnas två boplatser bara.

Och det som vi vill komma fram till är att Allaah har gjort att det finns kännetecken för lycka och misär, och en person kan ha lite av båda sidorna, så den sida som är mest dominant hos honom hör han till. Så om Allaah vill gott för hans slav, renar han honom före hans död (med t.ex. svårigheter), så att han inte ska behöva renas i Elden.

Och Hans, den Högstes vishet avvisar att Hans slav besöker Hans hus smutsig (med synder), så Han sätter honom i Elden, för att han ska renas. Och tiden som en sådan person är kvar i Elden beror på hur snabbt eller sakta smutsen försvinner.

Och då månggudadyrkaren är (andligt) oren i sin innersta natur så blir han inte ren av Elden, som då hunden har simmat i havet.

Och då den troende som är god är fri från synder, så är det förbjudet att han ska hamna i Elden, då det inte finns något att rena.

Så Felfri är han vars visdom får förståndet att häpna…

Ur boken: ”Återfärdens Proviant” (Zaad ul-Ma’äd) Förkortad version.
Av: Ibn Qeim al-Djawzia